

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2248/2021
03.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Гордане Комненић, Весне Субић, Јасминке Станојевић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у поступку рехабилитације по захтеву предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Божидар Станисављевић, адвокат из ..., против противника предлагача Републике Србије, коју заступа Више јавно тужилаштво у Београду, ради рехабилитације АА из ..., одлучујући о ревизији предлагача изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Рех ж 1/21 од 12.02.2021. године, у седници одржаној 03.06.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији предлагача АА, изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Рех ж 1/21 од 12.02.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија предлагача АА, изјављена против решења Апелационог суда у Београду Рех ж 1/21 од 12.02.2021. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду Рех 22/19 од 28.09.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован захтев предлагача АА из ..., којим је тражено да се утврди да су ништаве пресуде Војног суда у Сарајеву I К бр.131/83 од 17.08.1983. године, пресуда Војног суда у Београду I К бр.197/87 од 20.10.1987. године и пресуда Врховног војног суда II К бр.76/18 од 07.04.1988. године, од тренутка њиховог доношења, као и да су ништаве њихове правне последице, те да се предлагач има сматрати неосуђиваним лицем. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Решењем Апелационог суда у Београду Рех ж 1/21 од 12.02.2021. године, одбијена је као неоснована жалба предлагача и потврђено решење Вишег суда у Београду Рех бр.22/19 од 28.09.2020. године.

Против правноснажног решења донетог у другом степену предлагач је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе, решавања правног питања у интересу равноправности грађана и новог тумачења права.

Закон о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“ бр.72/11 ...18/20), у члану 404. став 1. прописује да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија (став 2).

У конкретном случају, предлагач је 07.12.2016. године поднео предлог за рехабилитацију у смислу члана 1. став 1. тачка 4. Закона о рехабилитацији, јер је пресудом Војног суда у Сарајеву К 131/83 од 17.08.1983. године оглашен кривим за кривично дело одбијања примања и употребе оружја из члана 202. став 1. КЗ СФРЈ, те је осуђен на казну затвора у трајању од три године, пресудом Војног суда у Београду К 197/87 од 20.10.1987. године предлагач је оглашен кривим за извршење кривичног дела неизвршење и одбијање извршења наређења из члана 201. став 3. КЗ СФРЈ и осуђен на осам месеци затвора условно на две године, а одлуком Врховног војног суда К 76/88 од 07.04.1988. године, ова одлука је преиначена у погледу казне тако што је смањена на шест месеци затвора условно на једну годину. Разлог због којег предлагач тражи рехабилитацију је чињеница што је као припадник верске заједнице Јеховини сведоци због својих верских уверења одбио да носи оружје као војник ЈНА за време служења војног рока 1982. године, с позивом на приговор савести. Током поступка утврђено је да је предлагач постао припадник верске заједнице Јеховини сведоци крштењем 19.10.1985. године. Нижестепени судови су закључили да предлагач није доставио доказе на околност да се пред официрима и војним судовима позивао на приговор савести, нити на разлоге који указују да је неспособан за служење обавезног војног рока у ЈНА, а у време када је одбио да прими оружје и обуче униформу није био припадник верске заједнице Јеховини сведоци. Ценећи разлоге истакнуте у ревизији, Врховни касациони суд сматра да је ревизија усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног предмета, што није разлог за изјављивање ревизије као изузетно дозвољене. У односу на одлуке на које се указује у ревизији, Врховни касациони суд сматра да није реч о идентичној чињеничној и правној ситуацији као што је у овом предмету, те да нема разлога за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у циљу уједначавања судске праксе.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке, на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености ревизије, применом члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 420. ЗПП, на чију примену упућује члан 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија предлагача није дозвољена.

Закон о рехабилитацији („Сл. гласник РС“, бр.92/2011) у члану 18. став 3. прописује да против правноснажног решења у поступку рехабилитације није дозвољена ревизија.

Имајући у виду да у овом поступку ревизија није дозвољена, како је то прописано чланом 18. став 3. Закона о рехабилитацији, то је Врховни касациони суд одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП, на чију примену упућује члан 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић